

Abstrakt

Téma zaměřené na práci sociálních pracovníků, kteří pracují s lidmi, kterým zemřel blízký člověk, je velmi aktuální. Zaměření se na práci s tímto tématem nebývá tak časté, je ale velmi důležité, aby se ukázalo, že i sociální pracovníci dokážou s takovými klienty pracovat. Teoretická část definuje sociální práci, sociálního pracovníka a jeho oborovou specifitu pomocí konceptu PIE, dále se zabývá metodou krizové intervence, definuje pojmy související se smrtí a možné reakce na ni. Cílem práce bylo odpovědět na hlavní výzkumnou otázku: „Jak sociální pracovníci krizových center na území Prahy s ohledem na oborovou specifitu sociální práce využívají metodu krizové intervence při situacích akutní reakce na smrt?“ Ke zjištění odpovědi na tuto výzkumnou otázku byla použita metoda zakotvené teorie, ne však v plném rozsahu, byly použity jen její dílčí části. Výzkum byl realizován se sociálními pracovníky krizových center v Praze. Z výzkumu bylo zjištěno, jak sociální pracovnice nejprve poznají klienta s akutní reakcí na smrt a jak následně postupují. Při práci s tímto typem klientů volí metodu krizové intervence, ze které využívají určité prvky, aby klienta stabilizovaly po emocionální a fyziologické stránce. Využívají tak práci s tichem, dechem, nechávají klienta projevovat všechny emoce a dávají najevo, že každý projev klienta v dané situaci je správný. Klienti potřebují stabilizovat, aby mohli přemýšlet, co budou dělat dál. Spolu se sociálním pracovníkem si vytvoří plán na pár následujících dní, dostane se jim podpory i ujištění, že na všechny záležitosti nemusí být sami. Sociální pracovnice do své práce nedokázaly vždy zakomponovat koncept PIE a tím docházelo k rozpouštění hranic sociální práce.